

Bag initiativet for fred: Udvikling!

DENNIS SMALL, EIRNS

Den 24. juli 2024

Kina spiller en overordentlig stor rolle i de nuværende globale diplomatiske bestræbelser på at skabe fred i de forskellige krigshærgede områder rundt om i verden, som hver især kunne optrappes til en atomar konfrontation hurtigere, end de fleste bryder sig om at forestille sig.

Efter tre dages intense samtaler i Beijing i denne uge med 14 fraktioner af den palæstinensiske modstandsbevægelse, var den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i stand til at udarbejde en aftale om at have en fælles tilgang til en tretrinnsproces for at skabe fred i regionen og bevæge sig mod en palæstinensisk stat. Håbet er at skabe en fredsaftale med Israel og dets beskyttere for hele den sydvestasiatiske region.

Umiddelbart efter mødtes Wang den 23. juli i Guangzhou med den besøgende ukrainske udenrigsminister, Dmytro Kuleba, som erklærede, at »Ukraine er klar og villig til at indgå i dialog og forhandlinger med Rusland ... med det formål at opnå en retfærdig og varig fred.« Kuleba tilføjede, at Ukraine havde »nøje studeret den seks-punkts konsensus«, som Kina og Brasilien var nået frem til om en politisk løsning på krigen i Ukraine. Samtidig var Vatikanets statssekretær, kardinal Pietro Parolin, i Kiev, hvor han mødtes med den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyj, som udtalte: »Jeg tror, vi alle forstår, at vi er nødt til at afslutte krigen så hurtigt som muligt, selvfølgelig for ikke at miste menneskeliv.«

Wang var forsigtigt optimistisk omkring denne udvikling og bemærkede, at »for nylig har både Ukraine og Rusland i varierende grad sendt signaler om vilje til at forhandle.«

Hvis der skal være ægte fred for det torturerede Gaza, vil det kræve en hurtig genopbygning og udvikling af hele regionen, efter de retningslinjer der er angivet i LaRouches Oase-Plan. Det er kun Kina og dets allierede i BRIKS, der er i stand til at iværksætte et så massivt udviklingsprojekt.

Genopbygningen af et neutralt, afnazificeret Ukraine – som allerede har mistet over en halv million mennesker, herunder ungdommens blomster, til NATO's blodige krig mod Rusland – vil også have brug for massive input til energi, transport og anden infrastruktur som en del af Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Ligesom sammenbruddet af det transatlantiske finanssystem ligger bag Vestens krigsfremstød, er initiativet for udvikling – og det håb, den bringer med sig – det eneste grundlag for en varig fred. Det kinesiske kommunistpartis netop afsluttede tredje plenarforsamling vedtog et topstyret fokus på videnskabelig og teknologisk innovation som grundlag for økonomisk vækst, ikke kun for Kina, men også for dets internationale partnere. Denne politik afspejles symbolsk i Kinas forpligtelse til at udvikle den første industrielle prototype af en fusionsreaktor inden 2035 med et mål om storstilet kommerciel produktion af fusionsenergi i stor skala inden 2050.

Det er et mål, som USA selv kunne have indfriet, hvis det blot havde forpligtet sig til at udvikle atomar energi i stil med Manhattan-projektet, som Lyndon LaRouche i over 50 år insisterede på var afgørende. Faktisk er navnet »LaRouche« næsten synonymt med »fusionsenergi« rundt om i verden, f.eks. i USA, hvor han og hans medarbejdere etablerede Fusion Energy Foundation i 1974.

Det er ikke for sent. Det politiske, valgmæssige, økonomiske og institutionelle kaos, der skyller ind over Vesten som en flodbølge, åbner op for muligheder for grundlæggende forandringer, selv om det udgør den største fare.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche italesatte denne udvikling i sit ugentlige Dialogue-webcast den 24. juli:

“Hvis disse to budskaber [fra Ukraines præsident og udenrigsminister] rent faktisk holder, kan det være den længe håbede afslutning på denne krig. Der skal stadig tages mange skridt, men jeg synes, det er yderst lovende, det er ekstremt håbefuldt. Det faktum, at dette sker med Kinas mægling, er meget indlysende, og jeg vil ikke negligere den rolle, som Ungarns premierminister Orbáns diplomatiske mission spillede«, da han rejste til Kiev, Moskva, Beijing og Mar-a-Lago tidligere på måneden. »Det havde stor betydning for bestræbelserne på at få gang i forhandlingerne om at afslutte krigen.«

»Jeg vil blot sige, at dette er meget gode nyheder,« forklarede Zepp-LaRouche, »og det beviser bare, at de mennesker, der gik helt amok i EU – som Ursula von der Leyen, som forsøgte at straffe premierminister Orbán – de har vist sig at være helt forkerte. Kinas rolle som mægler bør ikke undervurderes.”

Zepp-LaRouche fortsatte: “Jeg mener, at Kinas rolle i alle disse tilfælde er yderst mærkbar og positiv, og det viser igen, hvor absolut forkert NATO-erklæringen fra det nylige NATO-topmøde i Washington var, som beskrev Kina som en udfordring for den euro-atlantiske sikkerhedsorden. De burde virkelig revidere deres tankegang, for Kina gør noget vigtigt og positivt i flere dele af verden, og NATO er på det forkerte spor. Men i betragtning af, at disse mennesker sidder på den højest mulige hest, kræver det nogle flere beskeder, før de forstår det.”

Hun konkluderede: “Det gør mig bare meget håbeful, fordi Schiller Instituttet og jeg har kæmpet for, at man i atomvåbnenes tidsalder ikke kan have krig som en måde at løse konflikter på; diplomati og forhandlinger er den eneste vej at gå. Den seneste udvikling viser virkelig, at der forhåbentlig

er nok fornuftige mennesker til at undgå en atomkrig, før det er for sent ... jeg synes, det er et meget håbefuldt tegn for hele menneskeheden.”

Foto: CGTN